॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

॥१५॥१६॥ व्यायतंव्यापारंयत्नंकृत्वावेषंचविपरिवर्त्यगंधर्ववेषसदृशंकृत्वा॥१७॥अभ्यवस्कंद्यनिपत्य॥द्रुमंआरुह्य ततश्चद्रौपदीनयनप्रदेशंदृष्ट्वेत्यर्थः ॥१८॥१९॥मूर्ध्निशुष्कमितिशोषणोन्मुखत्वेनअतिपक्व
त्वंसूच्यते ॥ २० ॥ परिरभ्यउपक्रम्यउत्पाटनार्थंयत्नंकृत्वा उत्पाटितंचतंस्कंधेआरोपयामास व्यामंप्रसारितयोर्बाह्वोरंतरं ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ विमुच्यमोचयि

वैशंपायनउवाच तस्यास्ताःकृपणावाचःकृष्णायाःपरिदेवितं ॥ श्रुत्वैवाभ्यापतद्भीमःशयनादविचारयन् ॥ १५ ॥ भीमसेनउवाच अहंशृणोमितेवा
चंत्वयासैरंध्रिभाषितां ॥ तस्मात्तेसूतपुत्रेभ्योभयंभीरुनविद्यते ॥ १६ ॥ वैशंपायनउवाच इत्युक्त्वासमहाबाहुर्विजजृंभेजिघांसया ॥ ततःसव्यायतंकृत्वावे
षंविपरिवर्त्यच ॥ १७ ॥ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्यनिर्जगामबहिस्तदा ॥ सभीमसेनःप्राकारादारुह्यतरसाद्रुमं ॥ १८ ॥ श्मशानाभिमुखःप्रायाद्यत्रतेकीचकागताः ॥
सलंघयित्वाप्राकारंनिस्तृत्यचपुरोत्तमात् ॥ जवेनपतितोभीमःसूतानामग्रतस्तदा ॥ १९ ॥ चितासमीपेगत्वासतत्रापश्यद्वनस्पतिं ॥ तालमात्रंमहास्कंधंमूर्ध्नशु
ष्कंविशांपते ॥ २० ॥ तंनागवदुपक्रम्यबाहुभ्यांपरिरभ्यच ॥ स्कंधमारोपयामासदशव्यामंपरंतपः ॥ २१ ॥ सतंवृक्षंदशव्यामंसस्कंधविटपंबली ॥ प्रगृह्याभ्य
द्रवत्सूतान्दंडपाणिरिवांतकः ॥ २२ ॥ ऊरुवेगेनतस्याथन्यग्रोधाश्वत्थकिंशुकाः ॥ भूमौनिपतितावृक्षाःसंघशस्तत्रशेरते ॥ २३ ॥ तंसिंहमिवसंक्रुद्धंदृष्ट्वा
गंधर्वमागतं ॥ वित्रेसुःसर्वशःसूताविषादभयकंपिताः ॥ २४ ॥ गंधर्वोबलवानेतिक्रुद्धउद्यम्यपादपं ॥ सैरंध्रीमुच्यतांशीघ्रंयतोनोभयमागतं ॥ २५ ॥ तेतुदृष्ट्वा
तदाविद्धंभीमसेनेनपादपं ॥ विमुच्यद्रौपदींतत्रप्राद्रवन्नगरंप्रति ॥ २६ ॥ द्रवतस्तांस्तुसंप्रेक्ष्यसवज्रीदानवानिव ॥ शतंपंचाधिकंभीमःप्राहिणोद्यमसादनं ॥
॥ २७ ॥ वृक्षेणैतेनराजेंद्रप्रभंजनसुतोबली ॥ ततआश्वासयत्कृष्णांसविमुच्यविशांपते ॥ २८ ॥ उवाचचमहाबाहुःपांचालींतत्रद्रौपदीं ॥ अश्रुपूर्णमुखींदीनांदुर्ध
र्षःसवृकोदरः ॥ २९ ॥ एवंतेभीरुवध्यंतेयेत्वांक्लिश्यंत्यनागसं ॥ प्रैहित्वंनगरंकृष्णेनभयंविद्यतेतव ॥ ३० ॥ अन्येनाहंगमिष्यामिविराटस्यमहानसं ॥ ३१ ॥
वैशंपायनउवाच पंचाधिकंशतंतच्चनिहतंतेनभारत ॥ महावनमिवच्छिन्नंशिश्येविगलितद्रुमं ॥ ३२ ॥ एवंतेनिहताराजन्शतंपंचचकीचकाः ॥ सचसेनापतिः
पूर्वमित्येतत्सूतषट्शतं ॥ ३३ ॥ तद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यंनरानार्यश्चसंगताः ॥ विस्मयंपरमंगत्वानोचुःकिंचनभारत ॥ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिकी
चकवधपर्वणित्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥

त्वा ॥ २९ ॥ ३० ॥ अन्येनमार्गेण ॥ ३१ ॥ शिश्येशयितं ॥ ३२ ॥ षट्शतंषडधिकंशतं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इतिविराटपर्वणिनै० भारतभाव

दीपेत्रयोविंशोध्यायः ॥ २३ ॥ ७ ॥

Digitized by Google